

avšak na řízení, kterého jest použití, ustanovení toto se nevztahuje. Ani § 227 c. ř. s. neustanovuje, v jakém řízení má býti postupováno v případech hromadění nároků, spíše jest podle tohoto ustanovení týž způsob řízení předpokladem dovoleného hromadění nároků. Dlužno tedy při hromadění nároků bagatelních, jako v tomto případě, použití ustanovení §§ 448 až 453 c. ř. s. o bagatelním řízení a tudíž i § 501 c. ř. s. o přípustnosti odvolání ve věcech nepatrných. Na tom nic nemění okolnost, že o žalobě bylo provedeno řádné řízení, že o odvolání nařízen byl odvolací rok a že teprve po provedeném řízení odvolacím bylo odvolání odmítnuto, pokud se týče, že to nebylo stranami vytýkáno, neboť ve věcech nepatrných nelze zavést řízení řádné ani po dohodě stran, ježto předpisy o bagatelním řízení jsou předpisy velícími.

Čís. 8504.

Pokud jest nezabavitelným kulečník hostinského (§ 251 čís. 6 ex. ř.).

(Rozh. ze dne 29. listopadu 1928, R I 927/28.)

Návrh dlužníka, hostinského, by byl z exekuce vyloučen kulečník, soud první stolice zamítl, rekursní soud návrhu vyhověl. **Důvody:** Jak výnos min. sprav. ze dne 2. června 1914, čís. 43 Věstníku výslovně uznává, byla sociálně politická omezení exekuce rozšířena a úmysl zákonodárce směřuje tudíž k liberálnějšímu výkladu § 251 čís. 6 ex. ř., o nějž se zde beze vší pochyby jedná (maloživnostník, hostinský, sr. poznámky k § 251 ex. ř. vydání Kompas, též ohledně značky »osobní« výkon). Judikatura kladla důraz na to, že jen přístroje skutečně potřebné k osobnímu výkonu jsou vyňaty z exekuce a že na druhé straně nejsou vyňaty předměty, stěžuje-li se neb omezuje-li se na menší rozsah provozování živnosti, není-li jich, ale nezamezuje-li se přímo, což by svědčilo názoru exekučního soudu. Judikatura ale zastávala pak názor, že jest přes to rozuměti předměty potřebnými k provozování povolání nejen nástroje, nýbrž vše, čeho jest třeba v jednotlivém případě k provozování určitého zaměstnání a že nejen nejnutnější, nýbrž i potřebné nástroje podle nynějšího stavu živnosti, by mohla býti výnosně provozována, jsou vyňaty z exekuce (sr. rozh. pod g. cit. vydání ex. ř.). Třebaže kulečník není nástrojem jako na př. pívni tlakostroj a pod. přece výnosnost malého hostince ve zdejším průmyslovém kraji jest značně dotčena tím, zda jest takovýto předmět v hostinci čili nic, zvláště ale tím, zmizí-li takový předmět pojednou (prodejem), čímž nastane očividně zhoršení výkonnosti hostinské živnosti a ztráta těch hostů, kteří třeba jich málo, na místě pouhého pití neb karbanění užívají kulečníku ke hře a to zase raději v hostinci malém než v kavárně se sazbami dražšími a to právě v obci v kraji zdejším, blízké sice městu, ale přece přístupnější pro hosty než město. Úbytek takový lze podřaditi pod zásady shora vyložené a byv. nejv. soudní dvůr též právě ohledně kulečníku učinil již

dávno (r. z. 16. března 1892, čís. 3270 Gl. U. 14170 otištěné na str. 884 ex. ř. vyd. Kompas) tedy před novelisací ex. ř. vykazující nesporně tendenci omezení rozšiřující, nálezný kladný. Za to naprosto nesouhlasí rekursní soud s názorem zastávaným stranou povinnou v návrhu na zrušení o vlastnosti kulečníku jako přísušenství nemovitosti. Zde již se musí spokojiti strana povinná pouhým poukazem na § 252 ex. ř. a 294 až 297 obč. zák. a není třeba se o tom šířiti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu nelze přiznati oprávněnost a stěžovatelka se pokazuje na správné odůvodnění napadeného usnesení, jež nebylo vyvráceno vývody dovolacího rekursu, které vrcholí v tom, že nebylo provedeno šetření o tom, zda by skutečně výnosnost hostinské živnosti povinného byla značně dotčena ztrátou zabaveného kulečníku. Jak vyplývá z odůvodnění napadeného usnesení, zakládá se rozhodnutí rekursního soudu na okolnostech u soudu známých a neměl proto rekursní soud zapotřebí konati další šetření ve směru naznačeném stěžovatelkou.

Čís. 8505.

Také knihovně zajištěné pohledávky mohou býti předmětem zajišťovacího postupu.

(Rozh. ze dne 29. listopadu 1928, Rv I 409/28.)

Žalující firma domáhala se na žalované, by záznami převodu pohledávky žalované na žalobkyni, povolený podle postupní listiny, byl prohlášen spraveným a přeměněn ve vklad. P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e uznal podle žaloby. D ů v o d y: V souzeném případě jde o spor o spravení záznamu. Ve sporu o spravení záznamu musí žalobce podle ustanovení § 42 druhý odstavec knih. zák. prokázati správnost pohledávky a právní důvod k nabytí zaznamenaného práva, kdežto žalované straně je volno, by proti trvání zaznamenaného práva vznesla všechny své námitky i tehdy, nepodala-li stížnost do usnesení, záznam povolujícího. Právní důvod k nabytí zaznamenaného převodu pohledávky strany žalované na stranu žalující jest podle náhledu soudu prokázán. Neboť prohlášení na dluhopisu, kterým žalovaná strana ujednání, jejím otcem jako zmocněncem uzavřené, podpisem svým schválivší, postoupila svou pohledávku jako jistotu za dluh svého otce a eventuelně ku krytí snad nezapraveného dluhu, obsahuje v sobě svolení k nabytí knihovního zápisu. Prohlášení to není sice napsáno přesně právníky, jest sestaveno a napsáno od neprávnicků, avšak již prvý soudce, záznam převodu povolivší, vyložil si je tak, že viděl v něm svolení k nabytí práva k záznamu převodu pohledávání toho na stranu žalující. Vždyť jinak ne-